

[Lilli Gyldenkilde]

de være dem, der skulle klare bagstopperfunktionen og skulle betale for det. Jeg kan godt forestille mig, at nogle af de problemer, som Amdsrådsforeningen peger på, kan opstå, og det må vi være vågne over for og se, hvordan det kommer til at virke. Jeg er da enig i, at dette ikke må blive en sovepude for nogen parter. Meningen er selvfølgelig, at de mennesker skal have et jobtilbud til tiden, således at de ikke kommer i den ulykkelige situation, som de er i nu.

Jeg skal også sige i anledning af, at VS har skrevet sine egne bemærkninger til betænkningen, at med det, jeg her har sagt, har jeg givet udtryk for, at jeg sådan set er enig med VS i det, de siger, og det er også det, der stod i det oprindelige forslag.

Der er en enkelt lille ting, jeg vil spørge om. Der kom to ord ind i betænkningen, som ikke var med, da vi første gang talte om ændringsforslaget, om, at nu kan de langtidsledige få erstatning af amtskommunen »efter anmodning«. Jeg vil godt vide, hvordan man vil sikre, at de langtidsledige bliver klar over, at de »efter anmodning« kan få erstatning af amtsrådene for det, de taber i dagpenge. På en eller anden måde må de langtidsledige gøres opmærksom på det, fordi der ellers kan være nogle, der måske ikke får det at vide, for så står de i en ulykkelig situation, og det må helst ikke ske. Jeg ved ikke, om man kan forestille sig at bruge en OBS-udsendelse eller noget lignende. Det er måske for meget i første omgang, hvor det ikke drejer sig om så mange personer, men det bør sikres, at de langtidsledige får besked på, at nu er de sikret, og at de ikke går ned i indtægt, hvis de ikke får jobtilbud til tiden, at loven gøres gyldig fra 1. januar 1983, og at nogle af dem vil kunne få erstatning helt tilbage fra 1. januar 1983.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Vi er i CD meget glade for resultatet, som er fremkommet. Vi synes, vi har haft et meget positivt udvalgsarbejde, og jeg føler også, at vi gerne vil sige tak for det.

Til fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om, hvem der skulle betale, vil jeg gerne sige, at arbejdstilbudslovens § 3 forpligter amtskommunerne til at skaffe job til de langtidsledige. Jeg synes, som ministeren også kommer ind på i bemærkningerne, at det så må

være rimeligt, at det er amtskommunerne, der skal dække det økonomiske tab, der kan blive for de langtidsledige, der ikke får det job, som de skal have.

Men det væsentligste med den lovgivning er, at vi med undtagelse af VS er blevet enige i udvalget, og det synes jeg er meget positivt.

Waldorff (VS):

Jeg kan starte med at sige, at vi også har tænkt os at stemme for dette ændringsforslag, og at vi synes, det er godt, at det bliver gennemført. Jeg har ikke tiltrådt ændringsforslaget, og jeg har ikke været i nogen forhandlinger om det. Når jeg ikke har ønsket at tiltræde ændringsforslaget, skyldes det, at der ikke var nogen grund til at gøre lovforslaget dårligere, end det faktisk var, og jeg mener, det stadig væk er vigtigt at slås for, at de, der ikke kan få et arbejdstilbud, kan blive i deres arbejdsløhedskasser og være dagpengeberettigede. Det hænger ikke mindst sammen med, at jeg mener, at det er vigtigt at bekæmpe 26 ugers reglen. Jeg er godt klar over, at det selvfølgelig ikke har været hovedformålet, og at man heller ikke ville være kommet igennem med det, men der er for mig at se ikke nogen argumenter for, at man skulle gøre det ringere.

Vi har som sagt tænkt os at stemme for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling med det ændringsforslag, som et flertal er enig om.

Det er jo rigtigt, som flere har været inde på, at det tog fantastisk lang tid, før arbejdsministeren fandt ud af, at regeringen hellere måtte gå ind for SFs lovforslag og derved sikre, at amtskommunerne faktisk giver de jobtilbud, som de har pligt til efter loven. Jeg synes, det var en meget interessant situation, at man i så lang tid kunne opleve regeringen argumentere imod at gribe ind, når en lov bliver overtrådt. Jeg stillede et spørgsmål til arbejdsministeren om, hvordan man ville have forholdt sig, hvis det havde drejet sig om, at skatteadministrationen i Gentofte kommune var brudt sammen, og at man som følge deraf måtte meddele borgerne i Gentofte kommune, at de ikke kunne få udbetalt restskatten for 1982. Ville man da på samme måde nøjes med at sende et brev, der indeholdt en eller anden form for næse til kommunen? Nej, selvfølgelig ville man ikke det,